

Samenvatting Soortenstandaard

Kamsalamander

Deze samenvatting geeft de belangrijkste punten uit de soortenstandaard, die is opgesteld in het kader van de Flora- en faunawet. Op 1 januari 2017 is de Flora- en faunawet vervangen door de Wet natuurbescherming. De provincies gebruiken voorlopig nog deze soortenstandaards als richtlijn. Op den duur vervangt Bij12 (de uitvoeringsorganisatie van de provincies) deze soortenstandaards door *factsheets*. Regelink Ecologie & Landschap stelt te zijner tijd ook van deze *factsheets* overzichtelijke samenvattingen beschikbaar.

1. Ecologische informatie

De kamsalamander is een relatief grote salamander die vooral wordt gevonden in kleinschalige landschappen met veel afwisseling. De soort ontbreekt grotendeels in Noord- en Zuid-Holland, Flevoland, Friesland en Groningen. De soort plant zich voort in grote poelen, kleiputten en andere wateren. Buiten het water leeft deze salamander in bos, struikgewas en ruig grasland. De kamsalamander is sinds 1950 sterk in aantal achteruitgegaan, maar de aantallen nemen nu weer licht toe.

2. Bescherming

Kamsalamanders mogen het hele jaar door niet worden gedood of verontrust en ook hun eieren, larven, voortplantingswateren en vaste rust- of verblijfplaatsen zijn beschermd. Ook in perioden waarin de dieren niet aanwezig zijn, mag hun leefgebied niet ongeschikt gemaakt worden of verloren gaan. Om dit te voorkomen kan in bepaalde gevallen gewerkt worden volgens een goedgekeurde gedragscode. Als te verwachten is dat bij een ingreep verstoring van dieren of hun leefgebied zal plaatsvinden, moet een ontheffing van de Wet natuurbescherming worden aangevraagd. Deze wordt verleend als aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan en de ingreep een wettelijk erkend belang dient. Vooraf moet vrijwel altijd onderzoek plaatsvinden naar de situatie ter plekke.

3. Onderzoek

Aanwezigheid van de kamsalamander kan door een worden vastgesteld aan de hand van:

- dieren die naar hun voortplantingswateren trekken (februari – maart, op vochtige zwoele avonden),
- eieren (april – mei) of larven (juni) in het water,
- volwassen dieren die worden gevangen met schepnet of fuikje, of 's nachts met behulp van een zaklamp worden opgezocht.

De verschillende functies die een gebied voor de soort kan vervullen moeten worden vastgesteld of op grond van *expert judgement* worden ingeschat.

4. Beschermingsmaatregelen per activiteit

Ingrepen die nadelig kunnen zijn voor de kamsalamander, zijn onder andere:

- schonen en baggeren van poelen, vijvers en sloten,
- dempen of tijdelijk droogleggen van water,
- verwijderen van beplanting,
- aanleg van infrastructuur.

Het schonen, baggeren of droogleggen van water moet in de periode oktober – januari gebeuren. Als dit niet kan, moet het werk begeleid worden door een amfibiedeskundige en moet een ecologisch werkprotocol worden opgesteld. Bij het op grote schaal schonen en baggeren van wateren moeten de delen met waterplanten gespaard blijven, of tenminste 25% van het totale oppervlak, en/of delen van minimaal 15 m lengte. Een andere mogelijkheid is het werk gespreid over meerdere jaren uit te voeren waarbij eveneens geschikte delen gespaard blijven.

Bij het dempen of droogleggen van water moet minstens twee jaar van te voren een vervangend water van 150 cm diepte en minimaal 400 m² worden aangelegd. Bij het tijdelijk droogleggen binnen de voortplantingstijd kan het noodzakelijk zijn om binnen een afstand van 100 m zo'n vervangend water aan te leggen.

Wanneer beplanting wordt verwijderd die onderdeel uitmaakt van het leefgebied van kamsalamanders, dan moet in april, voorafgaand aan de werkzaamheden, vervangende beplanting worden aangeplant.

Bij aanleg van infrastructuur moet verloren gegaan leefgebied worden gecompenseerd en moeten voorzieningen (zoals amfibieënschermen en tunnels) worden aangebracht die de kamsalamanders onder deze infrastructuur door leiden.